

udenfor hans Vindu. Hver Morgen vækkedes han af Nyboderklokkens Klemten, og han sad allerede ved sit Arbejdsbord, naar Madam Olufsen viste sig udenfor i sin storblomstrede Nattøje og med Sovekammermøblet under Forklædet for at vande Avriklerne i Haven.

Trods den forholdsvis Velstand, han nu havde opnaaet, foretog han ingensomhelst Forandring i sin Levevis, der snarest i endnu højere Grad blev præget af hans medfødte og tilvante Sparsommelighed. Derimod anskaffede han sig forskellige ret kostbare Plancheværker og andre tekniske Skrifter, som han havde Brug for til sit Arbejde, ligesom han begyndte at holde baade et tysk og et amerikansk Fagtidsskrift. Paa den polytekniske Skole viste han sig aldrig mere. Han havde en Anelse om, at hans forrige Medstuderende havde faaet Nys om Anledningen til hans Besøg hos Professor Sandrup og hvad dette havde aabenbaret, — og forresten ansaae han det for Tidsspilde længer at høre disse endeløse Forelæsninger af pedantiske Stuelærde, der talte om det praktiske Livs Krav som den Halte om en Springdans.

Fru Engelhardt saa han ikke tiere. Han tænkte vel endnu undertiden paa Muligheden af en Forsoning; men noget Skridt dertil havde han ikke gjort. Hvor flov han end vedblev at være over sin Optreden hin Nat, havde Oplevelsen alligevel efterladt en lille Mistro hos ham til det galante Eventyrs saa højt priste Glæder. Han havde spurgt sig selv, om de nu ogsaa virkelig var de mange dermed forbundne Besværligheder, det meget Komædiespil og navnlig den store Bekostning værd. Hvergang Fristelsen til at forny Bekendtskabet med den forfarne Dame kom over ham, behøvede han blot